USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rakovník ze dne 6. 10. 2016, sp. zn. OD01/11473/2016/Ti, č. j. MURA/53828/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 3. 5. 2018, č. j. 48 A 163/2017 - 37,

takto:

I. Návrh žalobce ze dne 29. 6. 2018 na prominutí lhůty k doplnění kasační stížnosti **se zamítá.**

II. Kasační stížnost **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši **5.000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta, se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 16. 5. 2018 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 3. 5. 2018, č. j. 48 A 163/2017- 37 (dále „napadený rozsudek“), kterým krajský soud zamítl žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rakovník ze dne 6. 10. 2016, sp. zn. OD01/11473/2016/Ti, č. j. MURA/53828/2016.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“),

protože v ní stěžovatel pouze uvedl, že ji podává proti výše uvedenému rozsudku a domáhá se jeho zrušení s tím, že ji doplní na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně.
[4] Podle ustanovení § 106 odst. 3 věty první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[5] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 22. 5. 2018, č. j. 6 As 173/2017 – 9, k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

[6] Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 24. 5. 2018, lhůta jednoho měsíce k doplnění kasační stížnosti o zákonné náležitosti proto v souladu s ustanovením § 40 odst. 3 s. ř. s. uběhla dne 25. 6. 2018. Poslední den této lhůtu bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání prostřednictvím e-mailu ze dne 15. 5. 2018, avšak bez uznávaného elektronického podpisu. V souladu s ustanovením § 37 odst. 2 věta druhá s. ř. s. podání učiněné takovou formou musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. Lhůta tří dnů v souladu s naposledy citovaným ustanovením stěžovateli uplynula dne 28. 6. 2018. Avšak ani v této lhůtě nebylo ze strany stěžovatele žádné takové potvrzení podáno. Teprve až dne 29. 6. 2018 bylo Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím datové schránky zástupce stěžovatele doručeno potvrzení obsahující doplnění kasační stížnosti ze dne 15. 5. 2018 doručené e-mailem dne 25. 6. 2018. Týž den byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen i návrh na prominutí lhůty k doplnění kasační stížnosti, v němž zástupce stěžovatele popsal, že dne 25. 6. 2018 počítal s tím, že předmětné potvrzení zašle soudu dne 26. 6. 2018, avšak ten den se musel účastnit hlavního líčení u soudu v trestní věci, které se protáhlo, přičemž při návratu měl zástupce stěžovatele dopravní nehodu. Zástupce se do své kanceláře navrátil až dne 27. 6. 2018 v brzkých ranních hodinách, přičemž až do 28. 6. 2018 se nacházel ve stavu odpovídajícím pracovní neschopnosti. Proto mohl předmětné potvrzení podat až dne 29. 6. 2018.

[7] Podle ustanovení § 40 odst. 5 s. ř. s. platí, že „*Nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.*“

[8] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval návrhem stěžovatele na prominutí lhůty k doplnění kasační stížnosti (resp. potvrzení doplnění), neboť v případě vyhovění tomuto návrhu by se jednalo o včasné doplnění kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však má za to, že podmínky pro prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu nebyly v projednávané věci splněny. Obecně sice účast na dopravní nehodě a následná pracovní neschopnost by zásadně měla představovat důvod, na jehož základě by mělo být zmeškání

lhůty prominuto ve smyslu ustanovení § 40 odst. 5 s. ř. s., avšak v projednávané věci musí Nejvyšší správní soud přihlédnout nejen k tomu, jaký úkon (resp. jak náročný úkon) měl být ze strany zástupce stěžovatele proveden, ale i k tomu, zda nastalá situace byla opravdu tak závažná, aby zakládala u zástupce stěžovatele nemožnost učinit promeškaný úkon. Z obsahu soudní evidence Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že stěžovatelův zástupce pan Mgr. Václav Voříšek v současné době vystupuje před Nejvyšším správním soudem také v jiném řízení, a to pod sp. zn. 6 As 199/2018. Rovněž v tomto řízení dne 26. 6. 2018 prostřednictvím e-mailu Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že se mu stala dopravní nehoda. Dne 27. 6. 2018 opět prostřednictvím e-mailu s uznávaným elektronickým podpisem Nejvyššímu správnímu soudu zasílá v dané věci žádost o osvobození od soudního poplatku za podání kasační stížnosti a předkládá doklad o vysokoškolském právnickém vzdělání. Dne 28. 6. 2018 opět prostřednictvím e-mailu s uznávaným elektronickým podpisem potom Nejvyššímu správnímu soudu předkládá doklad o vysokoškolském právnickém vzdělání.

[9] Nejvyšší správní soud má s ohledem na rekapitulaci podání učiněných zástupcem stěžovatele v řízení pod sp. zn. 6 As 199/2018 za to, že situace zástupce stěžovatele nemohla být ve dnech 26. 6. 2018 až 28. 6. 2018 tak závažná, jak tvrdí u nyní projednávané věci ve svém podání ze dne 29. 6. 2018, aby odůvodnila prominutí zmeškání lhůty. Stěžovatelův zástupce v těchto dnech s Nejvyšším správním soudem v jiném řízení intenzivně komunikoval, a to i formou e-mailu s uznávaným elektronickým podpisem. Nejvyšší správní soud přitom nevidí jakýkoli důvod pro vysvětlení, proč stěžovatelův zástupce nemohl stejným způsobem jednat i ve věci sp. zn. 6 As 173/2018. Zvláště když v tomto období nebylo ze strany stěžovatelova zástupce nutné provádět nějakou sofistikovanou či jinak fyzicky a duševně náročnou činnost, jelikož bylo toliko třeba, aby svoje podání ze dne 15. 5. 2018 vytiskl, podepsal a zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence, nebo aby je zaslal prostřednictvím své datové schránky, případně aby je podepsal uznávaným elektronickým podpisem a zaslal prostřednictvím e-mailu.

[10] Nejvyšší správní soud proto dospívá k závěru, že nelze návrhu ze dne 29. 6. 2018 na prominutí lhůty k doplnění kasační stížnosti (resp. potvrzení doplnění) vyhovět, proto jej výrokem I. tohoto usnesení zamítl.

[11] S ohledem na to, že výrokem I. tohoto usnesení nebylo vyhověno návrhu na prominutí lhůty k potvrzení doplnění kasační stížnosti, nedošlo ze strany stěžovatele k jejímu řádnému doplnění, neboť k podání doručenému nejvyššímu správnímu soudu dne 25. 6. 2018 bez uznávaného elektronického podpisu nelze přihlížet (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 - 16). Podání stejného obsahu doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. 6. 2018 pak bylo podáno zjevně po uplynutí příslušné lhůty dle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. Protože stěžovatel přes výzvu Nejvyššího správního soudu důvody kasační stížnosti řádně nedoplnil a v řízení pro tuto vadu nebylo možno pokračovat, byla kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnuta.

[12] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. srpna 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu